

som han paa Kongens Begne og under sit Ansvar har ihænde. Netop ved denne Leilighed, hvor der gjøres Fordringer gjældende fra Borgere i Staten, hvis Talsmænd vi ere, er det fuldkommen correct at fremdrage denne Sag. Det var ligeledes en fuldkommen rigtig Bemærkning, som det ærede Medlem for Kolding gjorde, idet han sagde, at det System, den Grændse og de Principer, som den ærede forhenværende Krigsminister var saa god at angive for os som dem, hvorefter han var gaaet frem, synder imod den allersimpleste Retfærdighed, thi det er complet urimeligt at sige, at de, som deeltog i den sidste Krig, skulle have denne Udmærkelse, men at de, som have deeltaget i den forrige Krig, selv om det har været paa den hæderligste Maade, ikke skulle have den. Jeg er villig til at indrømme den ærede forhenværende Krigsminister saare Meget i Retning af den Nødvendighed, som kan være for en Minister til at høre sig noget for et Tryk og til at sjerne sig fra det, som han vilde ansee for det principielt Rigtige; jeg kan tænke mig forffjellige Forhold, hvor det vilde være urigtigt af en Minister at spille Principrytter til den yderste Grad og nægte at tage billige Hensyn ikke blot til private, men ogsaa til ikke-private Fordringer, som kunne fremkomme; men naar man saa hører sig, saa skal man tage Consequenserne fuldt ud og ikke for at undgaae en Ubillighed mod Nogle begaae en større Ubillighed mod mangfoldige Andre. Og det er dette, som den ærede forhenværende Krigsminister har gjort sig skyldig i. Jeg hengiver mig derfor virkelig til det glade Haab, at hans høitærede Efterfølger vil sætte en Væge i at raade Bod paa den maaskee ufri-villige Uretfærdighed, som man har tilføjet en heel Deel brave Mænd, som ikke have fortjent at blive tilfidesatte og krænkede paa denne Maade. Man seer jo, at der kan foregaae et temmelig raff Avancement i militaire Titler uden tilsvarende activ Tjeneste; fra Capitain springer man til Oberst, fra Oberst til Generalmajor, og fra Generalmajor til Generalleutenant. Jeg bestrider ikke, at Vedkommende fuldstændig har fortjent disse forffjellige Udmærkelser; og jeg forstaaer meget godt, at den, der har Korset, efter Ordspøget først

figurer sig selv, men saa bør han heller ikke være altfor tilbageholdende med at signe Andre, naar det seer ud som en Krænkelse at unddrage dem fra Belsignelsen.

Krigsministeren: Jeg tror ikke, det er rigtigt for mit Vedkommende at komme dybere ind paa en Forhandling om det Forslag, som er stillet under Nr. 2. Jeg skal blot udtale, at det forekommer mig, at, da den forrige Krigsminister har anset det for rigtigt at tage Folkethingets Beslutning om Andragendets Henviisning til Krigsministeren til Følge paa den Raade, at han udvirkede for den Paagjældende en allerhøieste Raadesbeviisning i Form af en forhøiet Titel, saa maa man dermed ansee Sagen for at være afgjort. Saaledes staaer det i det Mindste for Diebliffet for mig. Naar man gjentagne Gange har udtalt, at der burde tilflyde denne Mand en Dpreisning, kan jeg henholde mig til, hvad der er udtalt om, at der ikke behøves en Dpreisning til en Officeer, som faaer sin Affled i Raade, og jeg skal dernæst henstille til det høie Things egen Overveielse, om man ved bestandig at fortsætte med at tage saadanne Andragender under Forhandling og henviser dem til Regjeringen, og ved muligvis derved tilfidsft at fremkalde en saadan forhøiet Titel, ogsaa virkelig yder denne Mand nogen Dpreisning. — Det næste Punkt til Beslutning, som vedrører Krigsministeriet, er Forslaget under Nr. 5, stillet af Udvalgets Mindretal, og som gaaer ud paa, at „forhenværende Oversvend S. S. Svendsens Andragende henvises til Krigsministeren“. Jeg skal tillade mig at gjøre Thinget opmærksom paa, at et lignende Andragende ifjor af Udvalget var foreslaaet henviist til Finantsministeren, men at denne modsatte sig Henviisningen, og at Forslaget derfor blev forkastet. Det forekommer mig at være rimeligt, at man iaar fastholder den Beslutning, hvorm Krigsdagen og Regjeringen ifjor bleve enige. — Udvalgets Forslag under Nr. 6 gaaer ud paa, at Capitain, Grev Platen-Hallermunds Andragende henvises til Krigsministeren. Capitainen har under de forffjellige Krigsforhold altid viist sig som en meget tapper Officeer; jeg kan altsaa fuldstæn-